

бѣ да задържи на два пѣти изплъзналитѣ се изъ рѣцетѣ му презъ нощѣта канари, храбро защищавани отъ 11-а рота. Това сж канаритѣ източно отъ Каймакчаланъ, между него и кота 2368. Оценили голѣмото стратегическо значение на тия канари, сърбитѣ на всѣка цена искаха да ги задържатъ, обаче това не имъ се удаде, макаръ че бѣха вече успѣли да настанятъ тамъ картечници и автоматични пушки.

Къмъ 6 ч. сл. пл. за трети пѣтъ сърбитѣ поведоха атака срещу канаритѣ, обсипвайки 11-а рота съ ураганенъ миненъ и бомбенъ огънь, който въ скоро време обхвана цѣлата дружина и мина по-нататъкъ въ дѣсно. Върхътъ задимѣ, а 11-а рота просто се изгуби въ барутния димъ. Тя неусѣтно почна да се топи, но задържа съ удивителна упоритостъ атакуващитѣ. А картечницитѣ зловецъ тракатъ, не спиратъ и автоматичнитѣ пушки, минитѣ и снарядитѣ въ превара се сипятъ наоколо. Последни усилия, последно напрежение отъ страна на момчетата. Въ това време два взвода отъ 10-а рота, водени отъ подпоручикъ Х. Жечевъ и старши-подофицеръ Китайковъ, рамо до рамо съ командира на дружината подполковникъ Спасовъ, бързо се понесятъ къмъ противника и презъ трѣска на бомбитѣ и съскащия куршуменъ дъждъ грабватъ изъ рѣцетѣ на сърбитѣ сждбоносната канара. . . .

До вечерѣта върхътъ Каймакчаланъ е цѣль потъналъ въ пушекъ и приличенъ на кипящъ вулканъ. Мини и фугасни снаряди се сипятъ по окопи и ходове и просто ги сриватъ съ земята. Пръвъ пѣтъ тукъ сливенци изпитаха страхотитѣ на барабанния огънь. И все пакъ само съ своитѣ пушки осуетяваха всички опити на противника да доближи окопитѣ на върха.

На другия день — 15 септемврий — атакитѣ на сърбитѣ срещу скалитѣ не спрѣха; напротивъ, съ по-голѣма енергия тѣ бидоха поведени. Но напраздно. Всѣки опитъ биваше скжпо плащанъ отъ тѣхъ. Даже и тогава, когато 13-а рота остана само съ 15 човѣка, даже и тогава скалитѣ, окръжени отъ 15 лѣсналии ножа, представляваха за сърбитѣ неуязвима крепостъ, а сжщевременно и стражъ на цѣлата дружина.

Командирътъ на полка

Презъ нощѣта рѣдкитѣ пушеченъ и артилерийски огънь не преставаше да спомня на сливенци близостѣта на противника. А къмъ 7 часѣтъ сутринѣта той почна да се усилива и къмъ 1 часѣтъ вече стигна до барабаненъ. Презъ нощѣта противникътъ бѣ успѣлъ да изнесе нови батареи и минохвъргачки и да ги постави както срещу Каймакчаланъ, тѣй и срещу кота 2368. Много отъ снарядитѣ попадатъ и въ самитѣ окопи, безъ, обаче, това да стрѣска войницитѣ. Смѣло и бодро, съ стиснати въ рѣце пушки, стоятъ тѣ тамъ въ очакване противника, който къмъ 2 часѣтъ настѣпи по цѣлата позиция. Цѣлиятъ връхъ отново потъна въ кипящъ